

[Federspiel.]

vendige for en uafhængig udførelse af organisationens funktioner. For embedsmændenes og repræsentanternes vedkommende er det udtrykt på den måde, at det drejer sig om de immuniteter, som er nødvendige, for at de kan udføre deres hverv. Med andre ord: for organisationens vedkommende at den opfylder sit formål, og for personernes vedkommende at de uafhængigt kan udføre deres hverv. Dette ordvalg synes at pege hen imod noget, der er lidt anderledes end det, som vel egentlig ligger til grund for tanken, nemlig den diplomatiske immunitet, d. v. s. de forrettigheder, man fra gammel tid ifølge sædvane har givet fremmede landes akkrediterede diplomater, og det diplomatiske personel. Der har man villet understrege de fremmede staters værdighed og ukrænkelighed ved at give disse personer visse begunstigelser som fritagelse for retsforfølgning, fritagelse for beskatning, fritagelse for toldafgifter o. s. v. Men disse nye tanker peger hen imod noget, som mere angår den parlamentariske immunitet, en opfattelse, som også det ærede medlem hr. Ernst Christiansen havde. Den immunitet, her er tale om, er i virkelig heden en slags bastard, en krydsning mellem den diplomatiske immunitet og den parlamentariske immunitet.

Men der kan herefter opstå en række spørgsmål. Ikke så meget når det drejer sig om fastsættelsen af, hvilke organer og hvilke personer der skal nyde disse immuniteter, som når det drejer sig om begrænsningen af privilegierne og immuniteterne til det, der er påkrævet for, at organisationernes formål kan blive tilfredsstillende opfyldt, og for at de pågældende personer, der arbejder i disse organisationers tjeneste eller i deres lands tjeneste i forbindelse med disse organisationer, kan udføre deres hverv uafhængigt og uantastet. Der peger udviklingen indenfor det europæiske samarbejde i en retning, som måske kan bevirke, at man må tage med en lille smule varsomhed på en altfor generel udformning af disse privilegier. Jeg skal blot nævne det paradoksale, at vi jo på den ene side taler om et fælles Europa, hvor der skulle være lighed for alle og samme rettigheder for alle, og samtidig, midt under opbygningen af dette, vil oprette en særlig klasse for folk,

der arbejder med dette, og som skulle have særlige begunstigelser. Der er for så vidt ikke noget paradoksalt i det, fordi det som sagt er parallellen til den parlamentariske immunitet, man må holde sig for øje.

Jeg vil her meget gerne slutte mig til de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Ernst Christiansen fremsatte om det ønskelige i, at der på rigsdagen var mere lejlighed til at drøfte de europæiske spørgsmål, således at de repræsentanter, der befinder sig i Strasbourg, ikke står isoleret og uden den naturlige kontakt, som der burde være mellem de grupper, der har valgt dem, og for så vidt hele rigsdagen på den ene side og deres europæiske kolleger på den anden side.

Under udviklingen af det europæiske samarbejde har det vist sig, at det opnåelige politiske kompromis, som vil gøre det muligt at kæde de europæiske anstrengelser mere sammen, er at søge frem til oprettelsen af det, som er kaldt myndigheder med begrænsede funktioner, altså autoriteter med begrænset funktion, men med virkelig myndighed. Den første af disse er allerede ved at se dagens lys, nemlig kul- og stålplanen, den såkaldte Schuman-plan.

Lad os nu foretage det tankeeksperiment, at en autoritet af denne art vil oprette et kontor her i landet. Det vil jo, hvis dette lovforslag bliver vedtaget, blive udstyret med privilegier og immuniteter, og dets embedsmænd vil komme til at nyde forskellige begunstigelser og fritagelser. Lad os så tænke os, at en embedsmand, tilhørende staten Illyrien, begår forskellige ulovligheder i forbindelse med sin embedsførelse, og at Illyriens gesandt her er ganske enig i, at det er ganske forkasteligt, hvad han har foretaget sig, men at organisationen står bag ham og loyalt støtter hans anbringende om, at det, han har foretaget sig, er rigtigt, og han påberåber sig sin immunitet. Jeg nævner blot dette eksempel, fordi det viser, hvilke konflikter der kan opstå. Skal man henvende sig til Illyriens gesandt og bede ham om at udlevere den pågældende hans pas, eller skal man gå vejen til hans organisation og klage? Det vil være en betydelig længere og besværligere vej end den direkte henvendelse til et andet lands regering. Man kan gå et skridt